14e JAARGANG — CURAÇAO, DEN 3 APRIL 1897. — N° 692

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden ƒl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar ƒl. 10,—
Afzonderlijke nummers ƒl. 0,20.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels ƒl. 0,50 voor elken regel ƒl 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta ƒl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba ƒl 10,— pa anja.
Un number só ƒl. 0,20.
Un anuncio di 1 té 7 regel ƒl. 0,50, cada regel mas ƒl. 0,07½.

"Ad multos annos!"

Woensdag, den 31sten Maart, ontving het Apostolisch Vicariaat van Curacao de Bulle, bij welke Z. H. Paus Leo XIII den 15den Februari van het jaar O. H. 1897 benoemde tot Titulair Bisschop van Teuchira en Apostolisch Vicaris van Curacao den Hoogwaardigen Heer AMBROSIUS VAN BAARS, Priester van de Orde der Predikheeren en tot dusverre tijdelijk Apostolisch Administrator van de Katholieke Missie van Curacao.

Z. D. H. Mgr. Jacobus Joannes Ambrosius Van Baars werd geboren den 6den April 1854 te Tiel, deed zijn religieuze professie in het Dominicanen-klooster te Huisen den 28sten October 1873 en werd den 15den Augustus 1879 te Utrecht priester gewijd. In September van hetzelfde jaar werd Z. D. H. benoemd tot professor aan het Sint-Dominicuscollege te Nijmegen, vanwaar Monseigneur den 15den Mei 1881 vertrok naar de Missie van Curacao.

Na op de eilanden Curacao en Aruba in verschillende bedieningen te zijn werkzaam geweest, keerde de nieuwbenoemde Bisschop in Maart 1892 voor een jaar naar Holland terug; en volgde korten tijd na zijn terugkomst in de Missie, in Juni 1893 Mgr. B. Frederiks op als pastoor der Sint-Annaparochie te Otrabanda

Z. D. H. Mgr. H. A. M. Joosten, zaliger gedachtenis, benoemde bij zijn vertrek naar Holland den 7den Maart 1895 Mgr. J. J. A. Van Baars tot Provicarius der Curacaosche Missie en toen wegens zijn ziekte aan Monseigneur Joosten door Z. H. den Paus de keuze van een coadjutor werd overgelaten, wees de doorluchtige zieke Monseigneur Van Baars daarvoor aan. De H. Stoel vereenigde zich met die keuze en bevestigde ze ook na den dood van den onvergetelijken Monseigneur Joosten, toen Z. H. de Paus Mgr. J. J. A. Van Baars benoemde tot opvolger van den ontslapen Bisschop en aanstelde tot VIden Apostolischen Vicaris van Curacao.

Moge de goede God, wij bidden het uit geheel ons hart, den arbeid van onzen nieuwbenoemden Bisschop allermilddadigst zegenen.

Curaçao, 2 April.

WETENSCHAP.

De sophisten van onzen tijd, wijsgeeren mogen wij ze niet noemen, meenden het geneesmiddel voor onze kranke maatschappij te hebben gevonden, niet in de hoogere beginselen der bovennatuurlijke waarheden, zelfs niet in eene humanitaire wijsbegeerte, welke volgens hen beide onmachtig waren de bestaande wanverhoudingen te verbeteren, maar in de alles verklarende, alles omvattende wetenschap. Het gevolg is geweest, dat de meest dwaze dingen werden verdedigd, de zonderlingste hypothesen gebouwd op de zoogenaamde wetenschap. Wat heeft zij ons dan wel voor oplossing gegeven van de meest elementaire begrippen, waarop onze wereldbeschouwing zich kan gronden? Kan zij de eeuwigheid verklaren, de oneindigheid, de kracht, de stof? Welke onmogelijke pogingen heeft zij niet beproefd, om, uitgaande van de eeuwigheid der stof, de neiging der atomen tot vereeniging, de natuurkeus, den strijd om het leven, de voortdurende ontwikkeling enz., de schepping in al hare pracht, den mensch in al zijne verhevene vermogens te ontleden en te misvormen tot een door duizend toevalligheden gevormd gewrocht, welks bestemming slechts is, een schakel te zijn in den keten der steeds meer en meer volmaakt wordende vormen! Alsof daarin de oplossing lag der vraagstukken, die de geheele wereld beroeren, en wij op dergelijke wijze tot een bevredigend antwoord zouden komen! Dwaas, wie zoo iets kon verwachten. Openlijk wordt dan ook de onmacht der wetenschap verkondigd. Dat de uitkomst zoo zoude zijn, is het oog niet ontgaan van hen, die de teekenen des tijds bestudeeren, den mensch in de maatschappij kennen en zich daaromtrent een juist begrip gevormd hebben. Voor en aleer te onderzoeken, wat men er van mocht hopen, is het noodig op te merken, dat de wetenschap nimmer eene maatschappij heeft gesticht, en dat zij nooit in staat is geweest daaraan het verloren evenwicht terug te geven, werd reeds voor eene halve eeuw door Balmés gezegd. Dat de wetenschap niet voldoende is om eene maatschappij in stand te houden, dat eene hooge wetenschappelijke ontwikkeling een volk niet voor ondergang behoedt, leeren ons de volken der oudheid, van wier bestaan wij ternauwernood kennis dragen, en wier hooge geestelijke begaafdheden wij nochtans bewonderen.

Wanneer wij in de musea, bibliotheken, kunstverzamelingen en dergelijken de overblijfselen beschouwen van volken, die zijn ten onder gegaan, krijgen wij een hoogen dunk van de wetenschappelijke ontwikkeling, die geheerscht moet hebben bij de scheppers van dergelijke kunststukken. Wanneer wij de pyramiden van Egypte, de bouwvallen van Babylon of Talmyra, de paleizen en tempels in Mexico en op Java en zoovele anderen met eerbied aanstaren, en dan vragen wat van die tijdperken der geschiedenis, van die volken is geworden, dan kunnen wij ons een begrip vormen van het visioen, dat voor den geest van een geschiedschrijver opdoemde, en waarin hij een inwoner van Nieuw Zeeland, op een verbroken boog der London-bridge gezeten, eene schets zag teekenen der bouwvallen van de St. Pauluskerk, evenals wij dit doen van het Pantheon van Athene of het Colliseum van Rome. Wij ervaren dan, dat wetenschap alleen de beschaving niet vormt, en eene hooge verstandelijke ontwikeling niet waarborgt tegen verval en ondergang. Die volken hebben de wetenschap niet gekend van dat eenig ware, dat eenig noodige om den

FEUILLETON.

DESPUES DI BINTI ANJA.

—o—

"Adios, Mary!"

"Adios, Philip! Dios bendiciona bo!"

Philip Harding a dal un paso atras, fregando impaciente su cabeinan di wowo i mirando es mucha mugé koe tabata para un banda di dje, manera el kier a puntré algo. E mucha mugé tabata mosa tierna i e tabatin un wowo bruin serio. Apena e por a sofoca su lágrima; sinembargo el tabata tenele calmo i frega su wowonan. Philip Harding tabata admirá i falso na es mes tempo. E tabata serca di bai for di tera i bandona tur koe tabata querido pe. E mester larga es bida cómoda i descuidado koe e tabata hiba, pa cuminsa un bida nobo, desconosido — i tur esai pa motivo di Mary Channing. E mester bandona Europa i bai America pa koe aja e por gana placa i ofrece Mary un porvenir dichosa. Mary ta para serka fogon i dici cu Philip "Adios," sin un snik, un suspiro of un lagrima. Tres anja largo lo e keda afó—podisé nan lo no mira otro nunca mas!

"Bo no tin nada mas di bisa, Mary?" e tabata puntré despues di un silencio basta largo. "Bo ta lubida, koe ta di último bez cu nos ta cu otro? Bo no tin nada mas di bisa mi koe "Adios?"

"I koe Dios bendiciona bo, semper, Philip! Kiko mas lo mi mester bisa? Mi no por bisa bo di keda. Mi no por— mi no por tene bo."

"Sinembargo bo por bisa koe ta duel bo."

"Esai ta necesario Philip? Bo mester sabi com ta molestia mi!"

"Atrobe Mary, adios i no lubida mi."

Nunca, Philip, lo mi no lubida bo nunca! Ma bo?"

"No ta pa bo motivo anto Mary, koe mi ta bai manera un desterrado, pa purba tur cos pa bo? No, keda mes fiel na mi, manera mi na bo, anto tur cos lo bai bon. Lo bo scirbi mi cu frecuencia? Mi ta priminti bo mescos. I despues di tres anja lo mi bolbe, pober of rico, pa mi hasi bo mi esposa."

Tantem koe mi ta bibo, lo mi tene mi primintimento."

"Si, mi ta kere bo, i adios awor."

***

Asina tanto koe e por corda, Mary Channing tabata un huerfana, koe tababa biba na Channing-Hall serca su oom i su tanta koe no tabatin jioe. Es jioe di mas chiquito di su ruman difunto Hugh, tabata masjar querido pa Sr. Channing i su muger tabata un mama pa es sobrina. Mary tabatin un bida dichosa, e tabatin na su banda un encadenamiento di cariño i paz di oom Gilbert i tanta Lucy! Nunca un sombra a oscurece su bida, te na tempo cu el a contra cu Philip Harding. E tabata ruman di un di su amigonan di scool i jioe di mas chiquito di un pober ma bon familia. Philip tabata un jonkman bibo, ma oom Gilbert, un homber practico, a haja cu es cualidad ai no ta suficiente pa bai adilanti den mundo. Dia koe el a pidi mano di Mary, el no por a ofrecé nada otro cu su nomber i su cara, pa esai Mr. Channing a hasi e comprende imposibilidad di es matrimonio, promé koe Philip por sigura su esposa un bon porvenir. Philip no tabata un homber cu por principia na un kantoor como klerk, e tabatin un antipatía pa tur trabao duro. Nan a ofrecé un trabao na un gran Banco na City, ma ni Mary por a hasi e troca di resolucion. Mihor e ta bai otro tera pa busca un fortuna. El a tuma camina di America cu algun cosita i algun placa den plena conviccion, koe tabata un accion noble di dje. Mary tambe a kere mescos i tabata drama lagrima amarga pa es privacionnan koe Philip tabata bai impone su curpa. Mr. Channing a siguré, koe Philip lo percura bon pa su curpa durante es tempoe. Ma den su curazon e tabata spera, koe tempoe i Philip su inconstancia lo duna un cambio den nan idea.

Es tempoe ai a sosede un cos di grandi importancia. Henry Channing sobrino i heredero di Mr. Channing a muri na India, unda e tabata sirbí como militair, i awor Mary a bira heredera di Channing-Hall. Tabata deseo ardiente di Mr. Channing coe Henry i Mary lo ta uní, pa e larga su posecionnan pa nan dos.

Henry tabatin diez anja, cuando deseo i ideanan di Philip Harding su oom a caba na nada. El a kere di por a tene Mary su curazon liber, te cu Henry lo a bolbe ma: un aventurero a bini, el a mira i el a vence. Awoor Mr. Channing a kere di a kita Philip for di camina, ma apena e tabatin un anja afó, koe Henry a muri. Es asunto ai a bira peor awor den su bista, koe Mary ta unica heredera. Naturalmente lo e bolbe unbez i nan lo casa i Philip lo pasa su bida sin hasi nada, Mr. Channing tabata corda destraido.

Ma tres anja a pasa i Philip no a bolbe. Mary a keda coe idea firme, si el a keda America ainda, ta pa hasi su fortuna. Den dies i ocho luna el no a tende nada di djé. Den su úl-

stroom des tijds te trotseeren: het Christendom.

Die verontschuldiging kan onze tijd niet aanvoeren, en zoo zij hare belangen wèl begreep, zou de wetenschap erkennen, dat zij de bron, waaruit alle wetenschap ontstaat, het doel waarnaar zij moet streven, miskende, en daarom haar fiasco dubbel verdiend, haar teleurstelling dubbel gevoelig is. Dwaalbegrippen benevelen de gezonde kern der wetenschappen en leiden haar af van het doel, waarvoor zij zijn geëigend. In dienst der waarheid zijn zij heilzaam, in dienst der dwaling eene ramp. Het dynamiet, dat de rotsen doet bersten en de wanden splijt der eeuwenoude bergen, om zoo de wegen te banen, die de volken nader tot elkander brengen, is een nuttig element; verborgen in een moordtuig of als verdelgingsmiddel in den oorlog, is het een vloek. Ook het kwaad stelt de wetenschap in zijn dienst, en waar dus de wetenschap bevorderd wordt en onderwezen, dient dit zóó te geschieden, dat de wereld van hare weldaden kan genieten, en niet zóó, dat een afkeer van die edele gaaf wordt opgewekt.

Alle wetenschap komt van God en moet tot Hem terugvoeren. Dan zal zij in haren vooruitstrevenden arbeid een zegen voor den mensch kunnen worden; de wetenschap, die van God vervreemdt, wordt een ramp.

Het geloof in Hem, den Schepper van alles, waarover de mensch zijne nasporingen uitstrekt, is in staat de wetenschap in de bedding te houden, die zij niet mag verlaten. Daarmede zal zij in staat zijn de wereld de vruchten te doen genieten der ware beschaving; zonder dat zal zij slechts den ondergang der volken verhaasten.

De zending der Katholieke Kerk bepaalt zich niet enkel tot de verkondiging der Christelijke waarheden; alles wat den mensch aanbelangt, neemt zij in hare hoede, ook de wetenschap. Het moge haar soms verweten worden, dat zij deze vijandig is,—ten onrechte; zij bevordert de wetenschappen, wijl ook dezen kunnen getuigen voor de door haar verkondigde leer, maar zij bestrijdt eene wetenschap die afbreekt, die den mensch doet dwalen en hem in geestelijk of lichamelijk opzicht nadeelig is. De ware wetenschap is bij haar in veilige hoede; maar eene, die slechts ten doel heeft allerlei zinnelijke eischen te bevredigen en een sensualisme te bevorderen, dat den mensch in een maalstroom van genietingen zijne bestemming doet vergeten, acht zij nadeelig voor zijn tijdelijk en eeuwig heil.

De twee polen der as, om welke het geestelijk leven van den mensch wentelt, moeten zijn: geloof en wetenschap. Zoo begrijpen het ook de mannen, die bij al hunne wetenschappelijke kennis den eenvoud behielden van een God te erkennen, tegenover Wien al hunne wetenschap ijdel is.

---

timo cartanan el a scirbi mas di fortuna cu di trabao. Es biaha aki e tabatin un sjeer den mina di oro di California; despues el a bai seronan koe otro buscadornan di bida i su última noticia tabata, koe e ta na Arkansas.

Mr. Channing tabata haja su conducta incomprensible. "Mi no ta comprendele, Mary. Pakiko el no ta bolbe, si acaso el a gana asina tanto *dollars*, i pone e placa aki na interes, na lugar di ta camna rond America ?"

"Spera un poco numa, oom, Philip lo bini !" E tabata responde su oom. Ainda e tabata kere den Philip cu un confianza intimo, no obstante cu tur cos tabata testigua contra djé. "Si mi no tabatin plena confianza den djé, lo mi desea mehor di muri," e dici un dia ; i Mr Channing a resolve di no toka es cuerda delicada ai mas.

(*El ta sigi*).

——o——

En dergelijke voorbeelden zijn opwekkend en bemoedigend voor allen, die het behoud van den godsdienst hoogschatten en tevens de waarde der wetenschap op hoogen prijs stellen.

NIEUWSBERICHTEN.

CURAÇAO.

De Gouverneur zal tot nadere aankondiging des Zondags avonds, geene bezoeken afwachten.

De Adjudant van den Gouverneur,
VAN WINGEN.

De met het Ned. paketvaartuig "Gouverneur van Heerdt" Maandag, den 5n. dezer naar Aruba te verzenden mail, zal om 12 des middags in stede van 5 uur des namiddags worden gesloten.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Domingo Arion, Rita Garsia, Max Londberg, Manuela Neiman, Wein Palo Friew Helkak Bress, Miguel Crivonino, Frank Canz, Roberto Vélez T., Henriquez Gebrüder, Rafael Aº. Rojas Paulina de Windt, Amelia Boom, Magrit Faneps, Loorens Comenencia, C. & H. Evertsz (aang.)

Z. D. H. Mgr. J. J. A. Van Baars, Titulair Bisschop van Teuchira en Apostolisch Vicaris van Curaçao, nam Donderdagavond ll. op plechtige wijze bezit van het Curaçaosche Vicariaat.

Geruimen tijd voor de aankomst van Z. D. H. bleek reeds de ruime Sint-Annakerk van Otrabanda, de hoofdkerk van het Vicariaat, te klein om de belangstellende menigte te bevatten, die getuige wilde zijn bij de plechtige intrede van den nieuwbenoemden Bisschop, zoodat velen zich vergenoegen moesten met een staanplaats op het aangrenzende kerkplein.

Precies zeven uur verliet Monseigneur, begeleid door den Zeer Eerw. Pater G. Willems, Vicaris-Provinciaal der Eerw. Paters Dominicanen, en door den Zeer Eerw. Heer C. Blommerde, Rector van het R. K. Gasthuis, de Bisschoppelijke woning aan den Waterkant, en reed in een gala-rijtuig door de Breede Straat naar de kathedraal.

Daar werd Z. D. H. ontvangen door de Geestelijkheid van Otrabanda en Pietermaai, aan wier hoofd de Zeer Eerw. Pater F. Helling, pastoor der Sint-Annakerk, stond om Monseigneur onder het zingen van *Laetatus sum in his* naar het altaar te geleiden.

Nadat de gebruikelijke gebeden gedaan waren, las de Zeer Eerw. Pater F. Helling de bulle der Bisschopsbenoeming af, waarna Z. D. H. op den Bisschoppelijken troon plaats nam en alle aanwezige priesters, ieder afzonderlijk, om hunne gehoorzaamheid en onderwerping te betuigen voor den nieuwbenoemden Bisschop neerknielden en tot de handkus werden toegelaten.

Toen trok Monseigneur, begeleid door de Zeer Eerw. Heeren G. Willems en C. Blommerde, en voorafgegaan door den Wel Eerw. Pater H. Baars, die als ceremoniarius fungeerde, processiesgewijze door de kerk, om op de eerste plaats den Hoogedel Gestrengen Heer Mr. C. A. H. Barge, Gouverneur der kolonie, wiens tegenwoordigheid aan de plechtigheid nog hooger luister bijzette, en vervolgens het vergaderde volk den zegen te geven.

Op zijn troon teruggekeerd, richtte Z. D. H. het woord tot de geloovigen en wees er toen op, hoe Hij zich zelven onwaardig keurde de plaats in te nemen van zijn heiligen voorganger, doch ook, hoe wij hier het hoofd moesten buigen onder de stem van Christus' plaatsbekleeder op aarde, die Hem tot de Bisschoppelijke waardigheid had verheven. Van zijne Geestelijkheid verwachtte Monseigneur, dat zij Hem zou bijstaan met denzelfden ijver en gehoorzaamheid, als waarmede zij den vorigen Apostolischen Vicaris had aangehangen.

De zegen met het Allerheiligste besloot vervolgens deze indrukwekkende plechtigheid. Daarna deed de Geestelijkheid onder het zingen van *Laudate pueri* Z. D. H. plechtig uitgeleide, die wederom langs de Breede Straat in het gala-rijtuig, met twee prachtige schimmels bespannen en door den eigenaar, den Weled. Heer B. de Haseth, voor deze gelegenheid welwillend aangeboden, naar de Bisschoppelijke woning terugkeerde.

Van ganscher harte wenschen wij, en met ons geheel het Katholieke Curaçao, dat deze plechtige inbezitneming van het Vicariaat door Mgr. J. J. A. Van Baars, onder Gods hulp het begin zij van een vruchtbaar en gezegend bestuur.

***

Zooals men weet, is het de gewoonte bij den H. Stoel de Apostolische Vicarissen te verheffen tot de Bisschoppelijke waardigheid en hen dan te benoemen tot titulair-bisschop van deze of gene plaats, waar vroeger een bisschopszetel gevestigd was, welke later werd opgeheven. De benoeming van een Apostolischen Vicaris tot titulair-bisschop krijgt dan deze beteekenis: Een Apostolische Vicaris, is als bisschop verbonden met de Kerk, aan welke hij zijn titel ontleend, en dientengevolge moet hij het Vicariaat, waarover hij Apostolisch Vicaris is, verlaten en zich met het bestuur dier Kerk belasten, wanneer de zetel wordt hersteld, waarvan hij titulair-bisschop is; zoolang echter die zetel niet is hersteld, draagt de H. Stoel hem het bestuur van een Apostolisch Vicariaat op.

Teuchira nu, van welke plaats de nieuwbenoemde Apostolische Vicaris, Z. D. H. Mgr. J. J. A. Van Baars, titulair bisschop is benoemd, is gelegen in Noord-Oost Afrika, ten Zuid-Westen van het eiland Kreta. Toen Teuchira nog een bisschopszetel was, ressorteerde het onder den Aartsbisschop van Cyrene.

***

De negentien Heeren, die op uitnoodiging van den Hoogedel Gestrengen Heer Gouverneur den 24sten Maart vergaderden, "ter bespreking der maatregelen, welke wenschelijk worden geacht om eene waardige deelneming van de kolonie Curaçao aan de in het jaar 1900 te Parijs te houden tentoonstelling te verzekeren," heeft zich als commissie geconstitueerd met het volgend bestuur: de Weled. Heeren E. Van den Bossche president, J. Gravenhorst vice-president, Mordy. Maduro penningmeester, Th. Nuijens secretaris en M. Selhorst commissaris.

***

Blijkens uitnoodigingen door het Bestuur der Gymnastiek-Vereeniging *Sparta* gedaan, zal die Vereeniging morgen, Zondag 4 April, eene Openbare Vergadering houden in het Gymnastiek-lokaal alhier.

Wij kunnen niet anders dan de genoodigden beleefdelijk opwekken tot het bijwonen dier vergadering, waar men zeker aangenaam zal worden aangedaan door de proeven van mannelijke krachtsontwikkeling, welke zullen gegeven worden en die bij vorige gelegenheden niet anders dan onze goedkeuring konden wegdragen.

***

Indien het waar is, wat het boekje, dat door de Heeren *Senior & Co.* is verspreid, van *A-Corn Salve* belooft, — en waarom zouden wij het niet aannemen?—dan raden wij iedereen aan naar de *Botica Excelsior* te gaan en daar zich een doosje te verschaffen van de heilzame zalf, die den mensch na drie nachten bevrijdt van een zeer lastig euvel aan de voeten.

En al zou de wonderkracht dier zalf nu eens niet bewezen zijn, welke veronderstelling wij eigenlijk dwaas vinden, dan loont nog het bezit van het aardige boekje, dat de weldaden van *A-Corn Salve* verkondigt, ruimschoots de kosten en moeiten.

***

Wij hebben in een onzer vorige nummers medegedeeld, hoe een paar maanden geleden de *Maracaibo* hier een Italiaansch reiziger binnenbracht, die verdacht werd van aan de gele koorts lijdende te zijn, en daarom aan het quarantaine-établissement moest worden ontscheept. Later werd hij, toen het bleek, dat hij aan een andere ziekte dan aan de gele koorts leed, naar het R. K. Gasthuis overgevoerd.

Ofschoon eerst beterschap was ingetreden, is deze Italiaan toch de vorige week door uitputting bezweken, en stierf na een langdurige ziekte in het R. K. Gasthuis alhier.

***

Eenigen tijd geleden kwam hier een boot der K. W. I. M. binnen, zonder te hebben opgegeven, dat er gevallen van gele koorts aan boord waren. Toen dit later niet meer verborgen kon worden, werd door den stadsgeneesheer, die het verzuim ontdekte, daarvan bij het parket aangifte gedaan en door den Procureur-generaal proces-verbaal opgemaakt.

De vorige week nu werd in dit geval uitspraak gedaan en de gezagvoerder van die boot veroordeeld tot een boete van driehonderd gulden.

Ofschoon wij de veroordeeling voor den kapitein zelven betreuren, kunnen wij toch niet anders dan dit vonnis toejuichen, omdat anderen het niet meer zoo spoedig zullen wagen, hetzij uit overdreven dienstijver of uit zucht naar eenig gewin, hetzelfde te doen en een geheele bevolking niet meer aan besmetting zullen blootstellen.

***

De krijgsraad heeft tegen den soldaat, die een onderofficier van het leven wilde berooven door hem met zijn bajonet te doorsteken, doch wiens opzet verijdeld werd, een gevangenisstraf van vijf jaar geeischt met eerlooze verwijdering uit de gelederen.

***

Maandag in den namiddag hebben eenige visschers in het Waaigat een zeer grooten visch gevangen. Men schatte de lengte van het beest zeker op meer dan twee meters, en daar het veel overeenkomst had met een haai, meenden sommigen, dat het een hier onbekende soort van die visch was. Hoe het ook zij, het beest was wel vreemd verdwaald geraakt in het ondiepe Waaigat en heeft zijn vergissing met den dood moeten bekoopen, daar de visschers het spoedig hebben geslacht en het bruikbare daarvan hebben te gelde gemaakt.

***

De *Thuringia*, die 20 Maart met de sleepboot *Right Arm* uit onze haven vertrok, is zonder ongevallen 30 Maart te New-Port News aangekomen en daar in het droogdok opgenomen.

—Ook verliet 29 Maart de Venezolaansche stoomboot *Mi Consuelo*, een dier schepen, waaraan wel eens de weidsche naam van stoomoorlogsschepen gegeven wordt, ofschoon ze volgens hun constructie en grootte gewoonlijk niet meer zijn dan kleine rivierstoombooten, die van een paar kanonnen voorzien zijn, na eenige herstellingen te hebben ondergaan onze haven, om zich naar Pto. Cabello te begeven, vanwaar ze den 16den Maart gekomen was.

***

Een particulier schrijven van Aruba meldt ons, dat daar laatstleden Vrijdag een droevig ongeluk heeft plaats gehad.

De Heer J. H. v. d. Biest was bezig uit een vat rum te tappen, toen een waslucifer, waarop hij trapte, ontbrandde en een tobbetje, met rum gevuld, voor het vat vuur vatte. De vlam deelde zich vervolgens mee aan het vat, dat met een knal als van een kanonschot uit elkaar vloog en het huis in brand zette. De Heer v. d. Biest werd bij die ontploffing tegen den muur geworpen, doch liep tot zijn ongeluk terug om te blusschen, wat niet meer te blusschen was. Weldra hadden zijne kleeren vuur gevat en stond hij in brand. Zijne echtgenoote poogde hem uit de vlammen te redden, doch zou ook het slachtoffer van de ramp geworden zijn, indien niet juist hulp van buiten was komen toeschieten. Zij kwam er nu met brandwonden aan de handen en met verbrande kleederen af, doch de Heer v. d. Biest werd meer dood dan levend uit de vlammen gehaald en gaf na eenige uren

den geest. De Heer v. d. Biest was nog slechts korten tijd gehuwd.

Dit treurig ongeval heeft groote verslagenheid onder de bevolking van Aruba teweeg gebracht.

* *
*

Nu komt wederom het bericht, dat opnieuw een schip, dat onder Hollandsche vlag voer, de *Jupiter*, door een zoogenaamd Venezuelaansch oorlogsschip is aangehouden en naar La Vela de Coro is opgebracht. Daar werd echter alles in orde bevonden en het schip vrijgelaten.

Zou het niet eens tijd worden, dat op de een of andere manier paal en perk werd gesteld aan de Venezuelaansche willekeur, die zich niet stoort aan wetten en bepalingen en het den zeevarenden vrij lastig maakt in den laatsten tijd?

NEDERLAND.

Een gedenkpenning.

Krachtens de bevelen van H. M. de koningin-regentes worden de Nederlandsche en in Nederland gevestigde kunstenaren uitgenoodigd tot deelneming aan een prijskamp voor een gedenkpenning, dien H. M. de koningin wenscht te doen slaan bij gelegenheid harer plechtige inhuldiging in 1898.

De voorzijde moet de beeltenis der koningin vertoonen; de keerzijde het koninklijk wapen met de schildhouders en den mantel, of een symbolische of allegorische voorstelling. De modellen moeten vóór 1 Juli a. s. zijn ingezonden aan het adres van den particulieren secretaris der koningin-regentes, jhr. De Ranitz.

Aan elk der drie best gekeurde ontwerpen zal f. 100 worden toegekend; de makers zullen worden uitgenoodigd om een definitief ontwerp te vervaardigen. Voor het beste ontwerp wordt f. 400, voor het tweede f. 250 en voor het derde f. 150 toegekend. Al de bekroonde ontwerpen blijven het eigendom van H. M. de koningin.

Eene onderscheiding.

Tot onze verwondering, daar wij er hier niets van vernamen, lazen wij in de Nederlandsche couranten het volgende bericht:

"Het bestuur van het "Geschied-, Taal-, Land- en Volkenkundig Genootschap," gevestigd te Willemstad op Curaçao, heeft met algemeene stemmen tot eerelid van het Genootschap benoemd den WEerw. heer A. J. van Koolwijk, thans rustend priester te Hees, vroeger Missionaris op Curaçao, een geleerde, aan wiens veelzijdige verdiensten de Nederlandsche Regeering reeds vroeger door het verleenen van het ridderkruis der Orde van den Nederlandschen Leeuw hulde heeft gebracht.

Een Christelijk besluit.

De katholieke afgevaardigden in het groothertogdom Luxemburg hebben voorgesteld, dat er in alle gerechtshoven een kruisbeeld zou aanwezig zijn. De sprekers wezen erop, dat enkel de tegenwoordigheid van een kruisbeeld een machtig beperkenden invloed heeft op het aantal meineeden, want de ervaring leert, dat valsche getuigenis veel minder voorkomt in gerechtshoven, waar een kruisbeeld is opgehangen. Bijna alle liberale afgevaardigden stemden voor het voorstel, dat dan ook met groote meerderheid werd aangenomen.

Aangehouden door een Grieksch oorlogsschip.

Aan een particuliere correspondentie ontleenen wij het volgende:

Wij waren met de *Castor* 12 Februari 's middags om 12 uur van Samos vertrokken, waar wij wijn hadden geladen, en moesten van daar naar Nauplia, om tabak in te nemen. Tegen den avond passeerden wij de *Piet Hein*, een nederlandsch oorlogsschip, dat tegelijk met ons op Smirna was. De *Piet Hein* dreef, zoodat wij, officieren, daaruit opmaakten, dat hij naar Creta moest en daar zeker met den dag wilde aankomen.

De tweede officier en ik hadden dien nacht van 4 tot 7½ uur de wacht. 't Was heerlijk weer, de zee was kalm, de lucht helder, en toch was het zeer donker, niettegenstaande de maan een half uur geleden was ondergegaan. Om 5 uur in den ochtend passeerden wij Paros en waren toen buiten de Cyclauden.

Het zal zoowat 5½ uur geweest zijn, toen wij op eens een schot hoorden, maar waar 't van daan kwam, konden we niet gewaar worden.

"Daar schiet zich een dood," riep de roerganger verschrikt uit.

"Waar?" vroeg de tweede officier.

"Dat weet ik niet, maar ik heb een schot gehoord."

Daar viel een tweede schot.

"Daar heb ik het vuur gezien," riep ik en duidde de richting aan. Ik dacht dat het schipbreukelingen waren, die op deze manier de aandacht tot zich wilden trekken. Door de kijkers bemerkten wij een zwarte massa, die ons zeer snel van achteren opliep. Er viel weder een schot, dat gevolgd werd door een vierde. Nu werd ons van 't zwarte voorwerp toegeroepen, dat we moesten stoppen.

De kapitein was juist een uur te voren naar de kajuitshut gegaan, om wat te slapen. De tweede officier ging hem roepen en liet daarna stoppen.

Om het schip spoedig te doen stil liggen, lieten wij volle kracht achteruitslaan en gaven daarbij drie stooten op de stoomfluit (het sein dat men volle kracht achteruitslaat). Maar ja wel, weder een schot, en daar werd nogmaals geroepen: "Stop! captain, stop!" Wij stopten toen en antwoordden: "Al' stopped, sir."

Toen stoomde het zwarte voorwerp voor ons over en kwam aan stuurboord voor ons langs.

"Where from, sir captain?"

"Samos, sir," was ons antwoord.

"Where bound to?"

"Nauplia."

"The name of the ship?" — *Castor*.— 'The country?" — "Holland." — "Your paper?"

"Zet de sloep uit," beval de kapitein, en tegen den tweeden officier: "Ga jij in de sloep, ik zal de papieren halen," en zich daarna tot den bootsman wendende: "Laat uitporren", Maar 't meerendeel der bemanning was reeds aan dek. 't Was nu een drukte, een geloop, een geroep en daarbij het zingen van hen die de sloep heschen.

De een vroeg dit, de ander dat. Ja, men ging zelfs zoo ver, dat men beweerde dat het de *Piet Hein* was. "Nu," zei een ander, "dan is hij toch zeker gekrompen."

"Twee man in de sloep," riep de eerste officier en spoedig was de sloep van boord afgestoken.

Toen de sloep het zwarte voorwerp genaderd was, vroeg de kapitein den tweeden officier wat het voor een landsman was.

"Een Griek, kapitein; 't is een kleine grieksche man of war."

Een halfuur later was de sloep weer aan boord, en toen hoorden wij 't volgende:

Het was een klein grieksch oorlogsschip. De commandant had gevraagd of wij turksche troepen of ammunitie aan boord hadden, waarop de officier ontkennend geantwoord had. Daarna had hij den zeebrief en de papieren nagezien en ons toen verlof gegeven door te stoomen. Toen wij op Nauplia aankwamen, hoorden wij dat de Grieken geland waren op Creta, maar dat zij gewaarschuwd waren door andere Mogendheden om terug te trekken. Ook hoorden wij, dat een grieksch oorlogsschip op een turksch oorlogsschip had geschoten, maar dat het turksche oorlogsschip was doorgestoomd, zonder iets terug te doen. Het meerendeel der bezetting van Nauplia, die daar is ter bewaking van de staatsgevangenen, was naar Creta vertrokken. (Nauplia is de staatsgevangenis van Griekenland).

BUITENLAND.

Rome. — Uit Rome komt het bericht, dat de bisschoppen van Rouaan en Lyon in het aanstaand consistorie tot kardinaal zullen worden verheven. De *Agence Havas*, die dit meedeelt, voegt er tevens bij, dat de Paus onlangs bij een audiëntie aan beide prelaten hun aanstaande benoeming bekend maakte.

De derde kardinaalshoed zal niet vergeven worden.

Men bespreekt de mogelijkheid van een vierden kardinaal, die ofwel de aartsbisschop van Algiers of de aartsbisschop van Charthago zijn zou.

— Sinds den dood van kardinaal Bianchi is de post van kardinaal pro-dataris vacant; in plaats van een nieuwen aan te stellen heeft de H. Vader een commissie van kardinalen benoemd, belast met de zaken der apostolische kanselarij. Die commissie bestaat uit de kardinaals Oreglia, Verga, Rampolla en Aloysi Mazella. Zij heeft voornamelijk ten doel hervormingen en veranderingen aan te brengen in de kanselarij, alvorens een nieuwen kardinaal pro-dataris te benoemen. Die hervormingen betreffen vooral de traktementen der beambten en waardigheidsbekleeders der Congregatie, die tot dusver een zeker procent tot betaling kregen. Thans ontvangt iedereen een vast salaris.

Engeland. — Uit Londen wordt gemeld, dat de hooge Anglicaansche geestelijkheid het plan koestert, aan den Paus een gemeenschappelijk antwoord te doen geworden betreffende het vraagstuk der Anglicaansche wijdingen.

Het stuk zal in het Engelsch en in het Latijn worden opgesteld en zal zeker door de katholieken nieuwsgierig worden te gemoet gezien.

—De *Daily News*, de *Daily Telegraph* en de *Daily Chronicle* deelen het een en ander mede omtrent het voorloopig program ter viering van het zestigjarig regeeringsjubilé van koningin Victoria. Den 21en Juni zal H. M. met een aanzienlijk gevolg van Windsor naar Londen komen en daar een half officieelen intocht houden. Den volgenden morgen zal de Koningin, vergezeld van de koninklijke familie en haar buitenlandsche familieleden, in plechtigen optocht naar de St. Paul gaan, waar een korte dankdienst zal worden gevierd. Van daar zal H. M. naar Mansion-House gaan, waar haar door den lord-mayor een adres van gelukwensching zal worden aangeboden. Van Mansion-House gaat het naar Hyde Park, waar de Koningin een revue zal houden over een heirleger van kinderen.

Bij den plechtigen intocht op Maandag zal de stoet worden geopend door vijf honderd militaire vertegenwoordigers der koloniën en vertegenwoordigers van alle britsche regimenten. Harer Majesteits koets wordt voorafgegaan door de rijtuigen van den minister president der kolonien en omringd door de mannelijke leden van haar familie te paard, met den prins van Wales aan het hoofd.

Duitschland.— Duitschland is bij uitstek het land van "massregeln", alles wordt er gereglementeerd, het leger, de burgerij, van de hoogste tot de laagste standen.

Maar erger is het reglementeeren van feestvreugde en geestdrift. De Duitschers wisten vooraf al precies, dank zij een keizerlijke verordening, dat zij op den 21en Maart in een eerbiedig feestelijke, op den 22en in een leergierig feestelijke, den 23en in uitgelaten feestelijke stemming moesten zijn. In het geheele land moest de herdenking van den geboortedag van keizer Wilhelm I precies op de voorgeschreven wijze geschieden. In welk ander land wordt zoo weinig ruimte gelaten voor spontane geestdrift; voor persoonlijke uitingen van eerbied? Wij gelooven dat het Duitsche volk, bij het trouw opvolgen van die reglementen veel genoegen heeft beleefd; vooral de leergierig-feestelijke stemming moet heel pleizierig zijn geweest.

— Een bergverschuiving heeft de vorige maand in het dorp Mülheim bij Coblenz plaats gehad. Het afhangende stuk rots van den Rübenachter berg geraakte in beweging en overdekte den geheelen straatweg. Verscheidene huizen zijn, daar in stortingsgevaar dreigde, geruimd. Enkele velden werden eveneens gedekt; de wegen werden versprerd en vernield.

Frankrijk. — De gewezen gezant der Fransche Republiek bij den H. Stoel, Lefèvre de Béhaine, die te Parijs op 68jarigen leeftijd overleden is, was juist bezig met het corrigeeren van proeven voor een werk over Leo XIII en prins Bismarck, dat in de *Revue des Deux Mondes* zal verschijnen.

— Een treffende godsdienstige plechtigheid had den 22n Februari plaats in de particuliere kapel van het paleis van den Parijschen kardinaal-aartsbisschop. Abbé Odelin, vicaris-generaal, bijgestaan door abbé Chesnelong, ontving de afzwering der prinsessen Anna en Helena, dochters van Hare Hoogheid prinses de Braucovan.

Na afloop der plechtigheid werden de nieuwbekeerden, gevolgd door haar familieleden, bij den kardinaal toegelaten, die haar met vaderlijke goedheid ontving en in herinnering bracht, dat een van haar voorvaderen, kardinaal Musurus, door Erasmus "den geleerdsten humanist der Christenheid in de 16e eeuw" genoemd, prins der Kerk was en nauw bevriend met Paus Leo X.

Griekenland. — De vertraging in het indienen van de gemeenschappelijke nota van de mogendheden te Athene geeft te Parijs aanleiding tot velerlei uitleggingen. Men vreest dat er onder de mogendheden een of andere nieuwe moeilijkheid is gerezen.

Volgens de *Daily Cronicle* zijn de geruchten gegrond, dat er weer oneenigheid is tusschen de mogendheden. Aanleiding is de onhandigheid van de Engelsche regeering, die keizer Wilhelm's gevoeligheid weer verscherpte door het voorbarig meedeelen van het plan van autonomie op Kreta, terwijl Curzon het in 't particulier voorstelde als een oorspronkelijk plan van lord Salisbury, hetgeen Wilhelm II boos maakte.

Volgens Wolff's bureau moet het Russisch communiqué worden beschouwd als een uiting van de over Engeland gekwetste rijksregeering. Wilhelm's boosheid was nog vermeerderd door de ernstige berichten van de laatste dagen uit Transvaal.

In de Grieksche Kamer verklaarde de minister van Marine, dat de regeering de ontscheping van Turksche troepen op Kreta zal beletten. Delyannis kwam met verontwaardiging tegen het bombardement van de Europeesche oorlogsschepen op, en noemde het een onbeschaafde, onheilige, onrechtvaardige daad. De Turken lokten het gevecht uit. Hij achtte de blokkade van Kreta onverklaarbaar. De vertegenwoordigers van Griekenland in den vreemde hebben last gekregen, bij de kabinetten tegen het bombardement te protesteeren.

Een bijzonder gezant is door den sultan naar Albanië gezonden om de hulp der Albaniërs tegen de Grieken in te roepen; hij is daarin geslaagd, maar de Albaniërs verlangen als belooning van hun hulp autonomie voor hun land, met behoud van de suzereiniteit van den sultan.

Uit Athene vernam de *Chronicle* dat het geheime nationale comité besloten moet hebben, Maandag de beweging in Macedonië te laten beginnen. De woede onder het volk tegen Duitschland neemt toe. De Grieksche kooplui trekken hun orders in Duitschland in.

Uit Kanea vernam de *Times* dat kolonel Korakas Hierapetra dreigt aan te vallen met vijftienduizend opstandelingen en drie kanonnen. De verdedigers hebben weinig proviand, en de forten zijn zwak.

De *Daily News* kreeg uit Kanea bericht, dat de toestand op het geheele eiland dag aan dag wanhopiger wordt; en uit Kandia dat daar 25,000 Mohammedanen nagenoeg omkomen van honger, daar de opstandelingen de stad in een ondoordringbaren kring hebben omsingeld.

De vreemde oorlogsschepen, Vrijdag naar Selino gezonden, zijn nog niet te Kanea terug. Drie Mohammedanen, die over land van daar ontsnapt zijn, vertellen, dat de positie van hun kameraden zeer hachelijk is. Dit nieuws heeft onder de Turken te Kanea groote ontroering gewekt. Zij hebben verscheiden dreigende vergaderingen gehouden. Men vreest voor weerwraak. Te Chalepa gaat men met rooven voort. De woning van den Franschen consul is er geplunderd.

Bij het afdrukken van dit nummer werd ons nog medegedeeld, dat de Heer *Leopoldo Ruiz y Tamayo*, geboortig van *Santiago de Cuba*, heden morgen een schitterend examen in de Spaansche taal heeft afgelegd.
Wij bieden genoemden Heer onze beste gelukwenschen.

ADVERTENTIEN.

[illegible]